

**Проект известие на Комисията**

от [...]

**относно производствата за постигане на споразумение с оглед приемане на решения съгласно член 7 и член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета при дела за картели**

(текст от значение за ЕИП)

(2007/C 255/20)

**1. ВЪВЕДЕНИЕ**

1. Настоящото известие въвежда рамката за компенсиране на сътрудничеството при производства, образувани с оглед прилагане на член 81 от Договора за ЕО <sup>(1)</sup> при дела за картели. Процедурата за постигане на споразумение може да позволи на Комисията да разглежда повече дела със същите ресурси и по този начин да се засили публичния интерес от налагането на ефективни и навременни санкции от страна на Комисията, като същевременно увеличава цялостното възпиране. Сътрудничеството, предмет на настоящото известие, е различно от доброволното предоставяне на доказателства за започване или подпомагане напредъка на разследването на Комисията, което е обхванато от Известието на Комисията относно освобождаване от санкции и намаляване на техния размер при дела за картели <sup>(2)</sup>. В случай че сътрудничеството, предложено от предприятието, попада в приложното поле на двете известия на Комисията, то може да получи съответната компенсация с натрупване <sup>(3)</sup>.
2. Когато страни по производството са готови да признаят участието си в картел в нарушение на член 81 от Договора за ЕО и съответно своята отговорност, те също могат да допринесат за ускоряване на производството, което да доведе до приемане на съответното решение по член 7 и член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора <sup>(4)</sup> по начина и с предпазните клаузи, определени в настоящото известие. Докато за Комисията като разследващ орган и пазител на Договора за ЕО, упълномощен да приема решения за прилагане, предмет на съдебен контрол от страна на съдилищата на Общността, въпросът за наличието на нарушение на законите на Общността и подходящата санкция не подлежат на преговори, тя може да компенсира сътрудничеството, описано в настоящото известие. ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1419/2006 (ОВ L 269, 28.9.2006 г., стр. 1).
3. Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 г. относно водените от Комисията производства съгласно член 81 и 82 от Договора за ЕО <sup>(5)</sup> определя основните практически правила относно провеждането на производства при дела за антиitrust, включително тези, които са приложими за постигане на споразумение. В този смисъл Регламент (ЕО) № 773/2004 дава на Комисията възможността да прецени дали да проучи или не процедурата за постигане на споразумение при дела за картели, като същевременно гарантира, че изборът на процедурата за постигане на споразумение не може да бъде наложен на страните.
4. Ефективното прилагане на законодателството на Общността в областта на конкуренцията е съвместимо с пълно зачитане на правата на защита на страните — основен принцип на правото на Общността, който следва да бъде спазван при всякакви обстоятелства, и по-специално при процедури за антиitrust, които могат да доведат до налагане на санкции. Следователно въведените правила за провеждане на производства на Комисията за прилагане на член 81 от Договора за ЕО следва да гарантират, че на съответните предприятия и сдружения на предприятия е предоставена възможност ефективно да представят своите становища относно достоверността и относимостта на фактите, възраженията и обстоятелствата, представени от Комисията <sup>(6)</sup>, по време на цялата административна процедура.

<sup>(1)</sup> Позоваванията на член 81 в настоящия текст обхващат също член 53 от Споразумението за ЕИП, когато се прилагат от Комисията съгласно правилата, определени в член 56 от Споразумението за ЕИП.

<sup>(2)</sup> ОВ С 298, 8.12.2006 г., стр. 7.

<sup>(3)</sup> Виж точка 33 по-долу.

<sup>(4)</sup> ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1419/2006 (ОВ L 269, 28.9.2006 г., стр. 1).

<sup>(5)</sup> ОВ L 123, 27.4.2004 г., стр. 18. Регламент, последно изменен с Регламент № XXX/200Y (ОВ L ..., ..., г., стр. ...).

<sup>(6)</sup> Вж. дело 85/76 *Hoffmann-La Roche срещу Комисията* [1979] Сборник съдебна практика 461, параграфи 9 и 11, дело T-11/89 *Shell срещу Комисията* [1992] Сборник съдебна практика II 757, параграф 39, *Cimenteries CBR*, параграф 39, обединени дела T-191/98, T 212/98 до T-214/98 *Atlantic Container Line и други срещу Комисията* [2003] Сборник съдебна практика II-3275, параграф 138, решение на Съда на Европейските общности от 2 октомври 2003 г. по дело C-176/99 P, *ARBED SA срещу Комисията*, параграф 19, решение на Първоинстанционния съд по дело T-15/02, *BASF AG срещу Комисията* от 15 март 2006 г., параграф 44, и решение на Първоинстанционния съд от 27 септември 2006 г. по дело T-329/01, *Archer Daniels Midland Co срещу Комисията* (натриев глюконат), параграф 358.

## 2. ПРОЦЕДУРА

5. Комисията си запазва правото да преценява за кои дела може да бъде целесъобразно да се проучи интереса на страните от участие в разговори за постигане на споразумение, както и да решава дали да започне такива разговори, да ги прекрати или да постигне окончателно споразумение. В този смисъл може да бъде отчетена вероятността в разумен срок да бъде постигнато взаимно разбирателство с участващите страни относно обхвата на потенциалните възражения по отношение на фактори като броя на участващите страни, предвидими конфликтни позиции относно разпределянето на отговорността, степен на оспорване на фактите. Освен това ще бъде отчетена възможността за постигане на процедурна ефективност предвид цялостния напредък на процедурата за постигане на споразумение. Други фактори като създаване на евентуален прецедент също могат да окажат влияние. Комисията може да започне разговори за постигане на споразумение единствено при писмено искане от засегнатите страни.
6. Докато страните по производствата нямат право да постигат споразумение, в случай че Комисията прецени, че дадено дело по принцип може да отговаря на условията за прилагане на процедурата за постигане на споразумение, тя ще проучи интереса на всички страни по въпросното производство към постигане на споразумение.
7. Страните по производствата и техните законни представители не могат да разкриват на други предприятия или трети страни под чиято и да било юрисдикция съдържанието на разговорите, нито на документите, до които те са имали достъп за целите на постигане на споразумение, освен ако не са получили предварително изрично разрешение от Комисията. При каквото и да било нарушение в това отношение Комисията може да не вземе под внимание искането на предприятието за прилагане на процедурата за постигане на споразумение и то може да представлява утежняващо обстоятелство по смисъла на точка 28 от Насоките на Комисията относно метода за определяне на санкциите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003 <sup>(1)</sup> (насоки за санкциите).

### 2.1. Образуване на производства и проучвания във връзка с постигането на споразумение

8. Когато Комисията разглежда възможността да приеме решение по член 7 и/или член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003, необходимо е тя предварително да установи и приеме като страни по производството юридическите лица, на които може да бъде наложена санкция за нарушение на член 81 от Договора за ЕО.
9. За целта образуването на производство по член 11, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1/2003 с оглед приемане на такова решение може да започне по всяко време, но не по-късно от датата, на която Комисията издава срещу съответните страни. Член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004 уточнява също, че ако Комисията прецени за уместно да проучи интереса на страните от участие в разговори за постигане на споразумение, тя образува производство не по-късно от датата, на която е издала си или е поискала от страните да заявят писмено своя интерес от участие в разговори за постигане на споразумение в зависимост от това коя от тези дати е по-ранна.
10. След образуване на производство в съответствие с член 11, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1/2003, единствено Комисията е компетентна да прилага член 81 от Договора за въпросното дело <sup>(2)</sup>.
11. В случай че Комисията прецени за уместно да проучи интереса на страните към участие в разговори за постигане на споразумение, тя определя срок от не по-малко от две седмици, в съответствие с член 10а, параграф 1 и член 17, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 773/2004, в който страните по дадено производство следва да заявят писмено дали възнамеряват да участват в разговорите за постигане на споразумение с оглед евентуално подаване на заявление за постигане на споразумение на по-късен етап.
12. Всички страни по производството, принадлежащи на едно и също предприятие и предвиждащи възможността да подадат заявление за постигане на споразумение, и да участват в разговори за постигане на споразумение, следва да определят общи представители, надлежно упълномощени да действат от тяхно име. Това може да бъде направено по всяко време, но не по-късно от края на срока, посочен в точка 9 по-горе.

<sup>(1)</sup> ОВ С 210, 1.9.2006 г., стр. 2.

<sup>(2)</sup> Член 11, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1/2003 гласи: „Образуването на производство от Комисията за приемане на решение по глава III освобождава органите по конкуренция на държавите-членки от техните правомощия по прилагане на членове 81 и 82 от Договора. В случай че орган по конкуренция на държава-членка вече е предприел действия по определен случай, Комисията образува производство само след допитване до този национален орган по конкуренция“.

13. Комисията може да не вземе под внимание заявленията за освобождаване от санкции и намаляване на техния размер по силата на Известието за освобождаване от санкции и намаляване на техния размер на основание, че те са били подадени след изтичане на срока, посочен в точка 11 по-горе.

## 2.2. Започване на процедурата за постигане на споразумение: разговори за постигане на споразумение

14. В случай че някоя от страните по производството поиска разговори за постигане на споразумение и отговаря на изискванията, посочени в точки 11 и 12 по-горе, Комисията може да реши да приложи процедурата за постигане на споразумение посредством двустранни контакти между Генерална дирекция „Конкуренция“ на Комисията и кандидатите за постигане на споразумение.
15. Комисията си запазва правото по време на процедурата да определя уместността и темпа на двустранните разговори за постигане на споразумение с всяко предприятие. В съответствие с член 10а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 <sup>(1)</sup>, това включва определяне, като се вземе предвид цялостния напредък в резултат от процедурата за постигане на споразумение, на реда и последователността на двустранните разговори за постигане на споразумение, както и времевия график за оповестяване на информация, включително доказателствата в преписката на Комисията, използвани за установяване на предвидените възражения и потенциалната санкция <sup>(2)</sup>. Информацията ще бъде оповестена своевременно в съответствие с напредъка на разговорите за постигане на споразумение.
16. Ранното оповестяване в контекста на разговорите за постигане на споразумение в съответствие с член 10а, параграф 2 и член 15, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 773/2004 ще позволи страните да бъдат уведомени за основните елементи, взети под внимание до момента, като предполагаеми факти, класифициране на тези факти, сериозност и продължителност на действие на предполагаемия картел, разпределяне на отговорности, приблизителна оценка на вероятните санкции <sup>(3)</sup>, както и доказателства, използвани за установяване на потенциалните възражения <sup>(4)</sup>. Това ще позволи на страните да представят убедително своите становища относно потенциалните възражения срещу тях и ще им даде възможност да вземат информирано решение дали да се насочат към постигане на споразумение, или не.
17. Когато напредъкът при разговорите за постигане на споразумение води до общо разбирателство относно обхвата на потенциалните възражения и определянето на санкцията, която ще се наложи, Комисията може да определи окончателен срок от XXX работни дни, в който дадено предприятие да подаде окончателно писмено заявление за постигане на споразумение съгласно член 10а, параграф 2 и член 17, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 773/2004. При основателно искане срокът може да бъде удължен. Преди определяне на срока страните имат право информацията, посочена в параграф 16, да им бъде оповестена при поискване. При обосновано искане от дадена страна службите на Комисията ѝ предоставят достъп до неуповестени варианти на всички достъпни документи, изброени в преписката по делото към дадения момент, доколкото преценят за оправдано, за да се позволи на страната да установи своята позиция относно други аспекти на картела и при условие че ефективността на процедурата, посочена в точка 5, не е изложена на риск <sup>(5)</sup>.

<sup>(1)</sup> „Комисията може да уведоми страните, които желаят да подадат заявления за постигане на споразумение, за: а) възраженията, които възнамерява да повдигне срещу тях, б) доказателства, които ги подкрепят, и в) потенциалните санкции. (...)“ (член 10а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004).

<sup>(2)</sup> Референцията „потенциална санкция“ в член 10а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 позволява на нейните служби да информират съответните страни по разговорите за постигане на споразумение за приблизителна оценка на тяхната потенциална санкция в съответствие с указанията от насоките относно санкциите, разпоредбите на настоящото известие и Известието на Комисията относно освобождаване от санкции и намаляване на техния размер, когато е приложимо.

<sup>(3)</sup> Решение на Съда на Европейските общности по обединени дела 100/80 -103/80 *Musique diffusion française и други срещу Колмисията* [1983] СБОРНИК СЪДЕБНА ПРАКТИКА 1825, параграф 21, и решение на Първоинстанционния съд по дело T-16/99 *Löfgstör Rör срещу Колмисията* [2002] СБОРНИК СЪДЕБНА ПРАКТИКА II-1633, параграф 193, потвърдено при обжалването с решение на Съда на Европейските общности по обединени дела C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P и C-213/02 P *Dansk Rørindustri и други срещу Колмисията* [2005] СБОРНИК СЪДЕБНА ПРАКТИКА I-0000, и по-специално параграф 428; решения на Първоинстанционния съд от 15 март 2006 г. по дело T-15/02, *BASF AG срещу Колмисията*, параграф 48 и от 27 септември 2006 г. по дело T-329/01, *Archer Daniels Midland Co. срещу Колмисията* (натриев глюконат), параграф 361.

<sup>(4)</sup> Член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 позволява Комисията да използва правото си на преценка относно времето на оповестяване на доказателствената база в преписката, която подкрепя предвидените възражения към страните, които възнамеряват да дадат показания за постигане на споразумение след образуване на производството.

<sup>(5)</sup> За тази цел страните ще получат списък на всички достъпни документи в преписката по делото към дадения момент.

18. По време на процедурата за постигане на споразумение страните могат във всеки един момент да се обръщат към служителя по изслушванията по въпроси, които могат да възникнат във връзка със справедливостта на процеса. Задължението на служителя по изслушванията е да гарантира, че при произведствата по конкуренция е спазено ефективното упражняване на правото на защита.
19. В случай че съответните страни не подадат заявление за постигане на споразумение, за тях процедурата за окончателно решение на Комисията следва общите разпоредби по член 10, параграф 2, член 12, параграф 1 и член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004 вместо тези, с които се урежда процедурата за постигане на споразумение.

### 2.3. Заявления за постигане на споразумение

20. Страните, които решат да приложат процедурата за постигане на споразумение, трябва да подадат официално искане за постигане на споразумение под формата на писмено заявление за постигане на споразумение. Заявлението за постигане на споразумение по член 10а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 съдържа:
  - а) недвусмислено признаване на отговорността на страните за нарушението, в което накратко се описват основните факти, тяхната правна квалификация и продължителността на участието на страните в нарушението в съответствие с резултатите от разговорите за постигане на споразумение;
  - б) посочване <sup>(1)</sup> на максималния размер на санкцията, която страните предвиждат да бъде наложена от Комисията и която страните приемат в рамките на процедурата за постигане на споразумение;
  - в) потвърждение на страните, че те са били информирани в достатъчна степен за възраженията, които Комисията възнамерява да повдигне срещу тях, и им е била предоставена достатъчна възможност да представят своите становища на Комисията;
  - г) потвърждение на страните, че предвид посоченото по-горе, те не възнамеряват да искат достъп до преписката или да бъдат изслушвани отново, освен в случаите, в които Комисията не одобрява тяхното заявление за постигане на споразумение;
  - д) съгласието на страните да получат изложението на възраженията и окончателното решение съгласно член 7 и член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на даден официален език на Европейската общност.
21. Признанията и потвържденията, предоставени от страните с оглед постигане на споразумение, представляват израз на техния ангажимент за сътрудничество за бързо решаване на делото в съответствие с процедурата за постигане на споразумение. Тези признания и потвърждения обаче зависят от това дали Комисията ще удовлетвори техните искания за постигане на споразумение, включително предвидения максимален размер на санкцията.
22. Следователно писмените искания за постигане на споразумение не могат да бъдат оттегляни едностранно от подателите, освен в случаите, в които Комисията не удовлетвори исканията за постигане на споразумение чрез подкрепа на заявленията за постигане на споразумение първо в изложението на възраженията и накрая, в окончателно решение (в тази връзка вж. точки 27 и 29 по-долу). Приема се, че изложението на възраженията одобрява писмените заявления за постигане на споразумение, ако то отразява тяхното съдържание по отношение на описанието на картела, участието на предприятията в него и правната квалификация на това участие. Освен това, за да се приеме, че дадено окончателно решение е одобрило писмените заявления за постигане на споразумение, то следва да налага санкция, която не надвишава посочения максимален размер на сумата.

<sup>(1)</sup> Това ще е в резултат на дискусиите, определени в точки 16 и 17.

#### 2.4. Изложение на възраженията и отговор на страните

23. Съгласно член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004, връчването на писмено изложение на възраженията на всяка от страните, срещу които са повдигнати възражения, е задължителна подготвителна стъпка преди приемане на окончателно решение<sup>(1)</sup>. Следователно и по процедурата за постигане на споразумение Комисията издава изложение на възраженията<sup>(2)</sup>.
24. За да може правото на защита на страните да бъде упражнено ефективно, преди да приеме окончателно решение, Комисията следва да изслуша техните становища относно възраженията срещу тях и доказателствата в подкрепа и да ги вземе под внимание, като измени своя предварителен анализ, където е уместно<sup>(3)</sup>. Комисията трябва да бъде в състояние не само да приеме или отхвърли съответните аргументи на страните, изложени по време на административната процедура, но и да извърши свой собствен анализ на поставените от тях въпроси, за да се стигне или до оттегляне на възраженията поради тяхната неоснователност, или да допълни и преоцени своите фактологични и правни аргументи в подкрепа на поддържаните възражения<sup>(4)</sup>.
25. Като подават официално искане за постигане на споразумение под формата на писмено заявление за постигане на споразумение преди връчване на изложението на възраженията, засегнатите страни дават възможност на Комисията да вземе под внимание техните становища<sup>(5)</sup> още при съставянето на изложението на възраженията, вместо преди допитване до Консултативния комитет по ограничителни практики и господстващо положение (Консултативния комитет) или преди приемане на окончателното решение<sup>(6)</sup>. Съответно изложението на възраженията, връчено на страните, може да използва съдържанието на заявленията за постигане на споразумение, когато е уместно, и предвид тези факти размерът на потенциалната санкция може да бъде преразгледан и съответно намален<sup>(7)</sup>.

(1) Съгласно Член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004: „Комисията информира заинтересованите страни за повдигнатите срещу тях възражения. Изложението на възраженията се връчва писмено на всяка от страните, срещу които са повдигнати възражения“. Според член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 и член 27, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003, Комисията основава решенията си единствено на възражения, за които съответните адресати на изложението на възраженията са имали възможност да изразят становището си.

(2) Както Съдът на Европейските общности вече е постановил в своите решения по дело T-15/02, BASF AG срещу Комисията, в параграф 58, „(...) независимо в каква степен дадено предприятие сътрудничи, функцията на изложението на възражения продължава да бъде да предостави на предприятията и на обединенията на предприятия цялата необходима информация, която да им позволи да се защитят по подходящ начин, преди Комисията да приеме окончателно решение (Ahlström Osaakehtiö and други срещу Комисията, параграф 46 по-горе, параграф 42 и дело C-283/98 P Mo och Domsjö срещу Комисията, параграф 46 по-горе, параграф 63). От тази гледна точка фактът, че заявителят е сътрудничил на Комисията, признавайки, че е извършил незаконни действия и е описал тези действия, не означава, че той повече няма право или интерес от получаването на документ от Комисията, посочващ точно всички възражения, които Комисията е повдигнала срещу него, включително тези, които могат да бъдат основани на заявления или доказателства, предоставени от други участници предприятия (...)“. В контекста на директните постигания на споразумения, изложенията на възраженията следва да съдържат информация, която да позволи на страните да потвърдят, че тя е в съответствие с техните заявления за постигане на споразумение.

(3) В съответствие с установената практика на Съда Комисията следва да основава своите решения единствено на възражения, за които съответните страни са имали възможност да представят мненията си, като за целта те следва да получат достъп до преписката на Комисията съобразно със законния интерес на предприятията за защита на техните професионални тайни (вж. обединени дела T-39/92 и T-40/92, СВ и Eurora срещу Комисията [1994] Сборник съдебна практика II-49, параграф 47; обединени дела T-191/98, T 212/98 до T-214/98 Atlantic Container Line и други срещу Комисията [2003] Сборник съдебна практика II-3275, параграф 138).

(4) Вж. решения на Съда на Европейските общности по дела ACF Chemiefarma срещу Комисията [1970] Сборник съдебна практика 661, параграфи 47, 91 и 92, обединени дела от 40/73 до 48/73, 50/73, от 54/73 до 56/73, 111/73, 113/73 и 114/73 Suiker Unie и други срещу Комисията [1975] Сборник съдебна практика 1663, параграфи 80, 437 и 438; и обединени дела от 209/78 до 215/78 и 218/78 Van Landuyck и други срещу Комисията [1980] Сборник съдебна практика 3125, параграф 68, и решения на Първоинстанционния съд по дело T-44/00 Mannesmannröhren-Werke срещу Комисията [2004] Сборник съдебна практика II-0000, параграфи 98–100; и по дело T-15/02, BASF AG срещу Комисията от 15 март 2006 г., параграфи 93 и 95.

(5) По този въпрос съображение 2 от Регламент (ЕО) № XXX/2008 на Комисията гласи: „(...) Такова ранно оповестяване би трябвало да позволи на съответните страни да представят своите становища относно възражения, които Комисията взема предвид да повдигне срещу тях, както и относно евентуалната им отговорност“.

(6) Както изискват съответно член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004 и член 27, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003:

— „Комисията предоставя на страните, до които адресира изложение на възраженията си, възможност да бъдат изслушани преди провеждане на консултации с Консултативния комитет, посочен в член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003“ (член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004).

— „Преди да вземе решения, както е предвидено в членове 7, 8, 23 и член 24, параграф 2, Комисията предоставя на предприятията или на сдруженията на предприятия, ответни страни в производството пред Комисията, възможност да бъдат изслушани по въпросите, по които Комисията е предявила възражения. Комисията основава своите решения само на онези предявени възражения, по които засегнатите страни са имали възможност да изразят становище. Жалбоподателите се привличат за тясно сътрудничество по производството“ (член 27, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003).

(7) В тази връзка вж. решенията на Съда на Европейската общност по дела Musique diffusion française и други срещу Комисията по-горе, параграф 21; дело 322/81, Michelin срещу Комисията, [1983] Сборник съдебна практика 3461, параграф 19, и Lögstör Rör срещу Комисията по-горе, параграф 200, както и решение на Първоинстанционния съд по дело T-15/02, BASF AG срещу Комисията от 15 март 2006 г., параграф 62.

26. В случай че изложението на възраженията одобри заявленията за постигане на споразумение на страните, в срок от не по-малко от една седмица, определен от Комисията в съответствие с член 10а, параграф 3 и член 17, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 773/2004, съответните страни трябва да отговорят на него, като потвърдят (недвусмислено), че изложението на възражения съответства на съдържанието на техните заявления за постигане на споразумение и че следователно те застават зад ангажимента си да следват процедурата за постигане на споразумение. При липса на такъв отговор Комисията може да не вземе под внимание заявлението на предприятието за прилагане на процедурата за постигане на споразумение.
27. Комисията може законно да приеме изложение на възраженията си, което да не одобрява заявленията за постигане на споразумение на страните. В този случай се прилагат общите разпоредби на член 10, параграф 2, член 12, параграф 1 и член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004. Признанията, дадени от страните в заявленията за постигане на споразумение, се смятат за оттеглени и не могат да бъдат използвани срещу никоя страна по производството. Следователно съответните страни вече няма да бъдат обвързани със заявленията си за постигане на споразумение и ще им бъде определен срок, в който да представят отново аргументи в своя защита, включително, ако желаят, възможността да поискат устно изслушване и достъп до преписката.

### 2.5. Решение на Комисията и компенсация за постигане на споразумение

28. След получаване на отговорите на страните на изложението на възраженията в потвърждение на техния ангажимент за постигане на споразумение, Регламент (ЕО) № 773/2004 позволява на Комисията да пристъпи, без каквито и да било други процедурни стъпки, към приемане на съответното окончателно решение съгласно член 7 и/или член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003 след допитване до Консултативния комитет в съответствие с член 14 от Регламент (ЕО) № 1/2003. По-специално, това означава, че след като заявленията за постигане на споразумение на страните са били одобрени чрез изложението на възраженията<sup>(1)</sup>, съгласно член 12, параграф 2<sup>(2)</sup> и член 15, параграф 1, буква а)<sup>(3)</sup> от Регламент (ЕО) № 773/2004 тези страни не могат да искат устно изслушване или достъп до преписката.
29. Комисията може законно да приеме окончателна позиция, която да се отклонява от нейната предварителна позиция, изразена в изложението на възраженията, одобряващо заявленията на страните за постигане на споразумение, предвид аргументите, предоставени от Консултативния комитет, или поради други съображения предвид автономността на Колегията на Комисията в това отношение<sup>(4)</sup>. В случай че Комисията възнамерява да предприеме действия в тази насока обаче, тя ще информира страните за своето намерение и ще ги уведоми с ново изложение на възражения, за да им даде възможност да се защитят в съответствие с общите процедурни правила<sup>(5)</sup>. От това следва, че страните ще имат право да получат достъп до преписката, да поискат устно изслушване и да отговорят на изложението на възраженията. Признанията, дадени от страните в заявленията за постигане на споразумение, се смятат за оттеглени и не могат да бъдат използвани срещу никоя страна по производството.

<sup>(1)</sup> По принцип устни изслушвания и достъп до преписката се осигуряват по искане на страните, за да се гарантира, че те могат да упражнят своето право на защита.

<sup>(2)</sup> Съгласно Член 12, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004: „2. При подаване на своите писмени заявления за постигане на споразумение обаче страните потвърждават пред Комисията, че те биха поискали възможност да изложат своите аргументи на устно изслушване единствено ако изложението на възраженията не одобрява съдържанието на техните писмени заявления за постигане на споразумение“.

<sup>(3)</sup> Съгласно Член 15, параграф 1а от Регламент (ЕО) № 773/2004: „След образуване на производство по член 11, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1/2003 Комисията оповестява, когато счита за необходимо, доказателствената база в подкрепа на предвидените възражения спрямо страните, които искат да подадат заявления за постигане на споразумение, за да им даде възможност да подадат такива заявления. Предвид това, при подаване на писмените си заявления за постигане на споразумение страните потвърждават пред Комисията, че ще поискат достъп до преписката след получаването на изложението на възраженията единствено ако изложението на възражения не одобрява техните писмени заявления за постигане на споразумение“.

<sup>(4)</sup> В този смисъл вж. обединени дела T-129/95, T-2/96 и T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke u Lech-Stahlwerke срещу Комисията* [1999] Сборник съдебна практика II-17, параграф 231, и дело T-16/02 *Audi срещу ОНМ* [2003] Сборник съдебна практика II 5167, параграф 75; решение на Първоинстанционния съд по дело T-15/02, *BASF AG срещу Комисията* от 15 март 2006 г., параграф 94.

<sup>(5)</sup> В съответствие с установената практика на Съда: „Следователно, първо, правата на защита са нарушени в резултат от несъответствието между изложението на възражения и окончателното решение, когато възражение, изложено в решението, не е било включено в изложението на възраженията в степен, която да позволи на адресатите да защитят своите интереси. Второ, правното класифициране на фактите, направено в изложението на възражения, може, по правило, да бъде единствено времнено, и последващото решение на Комисията не може да бъде отпелено единствено на основание, че окончателните заключения, извлечени въз основа на тези факти, не съответстват точно на времнената, междинна класификация. Комисията е задължена да изслуша адресатите на дадено изложение на възражения и, когато е уместно, да вземе предвид всякакви забележки, направени в отговор на възраженията, като измени съответно своя анализ, за да защитат техните права на защита“ (Дело T-44/00 *Mannesmannröhren-Werke срещу Комисията* [2004] Сборник съдебна практика II-0000, параграфи 98-100, дело T-15/02 *BASF AG срещу Комисията* параграф 95).

30. Окончателният размер на санкцията в даден случай се определя в решението относно установяване на нарушение и налагане на санкция съгласно член 7 и член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003.
31. В съответствие с практиката на Комисията, фактът, че дадено предприятие е сътрудничило на Комисията съгласно настоящото известие по време на административната процедура, ще бъде посочен в съответното решение, за да се обоснове причината за размера на санкцията.
32. В случай че Комисията реши да компенсира дадена страна за постигането на споразумение в рамките на настоящото известие, тя ще намали размера на санкцията с XX %, след като е бил приложен таван от 10 % в съответствие с Насоките относно метода за определяне на санкции, налагани в съответствие с член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003 <sup>(1)</sup> и при условие че всякакви специфични увеличения с цел възпиране <sup>(2)</sup>, прилагани съгласно насоките, няма да надвишават сумата, умножена по две.
33. В случаи, при които е постигнато споразумение с кандидати за освобождаване от санкции или намаляване на техния размер, приложеното за тях намаляване на размера на санкцията ще бъде сумата от компенсацията в съответствие с политиката за освобождаване от санкции или намаляване на техния размер и компенсацията за постигане на споразумение.

### 3. ОБЩИ СЪОБРАЖЕНИЯ

34. Настоящото известие се прилага за всички нерешени от Комисията дела към датата на неговото публикуване в Официален вестник или след това.
35. Комисията смята, че обикновено публичното оповестяване на документи и писмени или записани заявления, получени в контекста на настоящото известие, биха засегнали някои публични или частни интереси, например защита за целите на проверки и разследвания, по смисъла на член 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията <sup>(3)</sup> дори след приемане на решението.
36. Окончателните решения, приети от Комисията в съответствие с Регламент (ЕО) № 1/2003, подлежат на обжалване в съответствие с член 230 от Договора за ЕО. Освен това, съгласно член 229 от Договора за ЕО и член 31 от Регламент (ЕО) № 1/2003, Съдът на Европейските общности има неограничена юрисдикция да преразглежда решения, приети съгласно член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003.

---

<sup>(1)</sup> ОВ L 210, 1.9.2006 г., стр. 2.

<sup>(2)</sup> Точка 30 от Насоките за определяне на санкциите.

<sup>(3)</sup> ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.